

PŘÍBĚH

TROLLÍ JÁMA

Západně od osady Sandur zeje v zemi hluboká díra, které se říká Trollí jáma a bydlí v ní obryně. Jeden muž z osady se prý na dno jámy vypravil, aby se s obryní setkal. Šťastně dorazil k cíli a uviděl obrovskou babici, jak mele v mlýnku zlato. Vedle ní sedělo malé děcko a hrálo si se zlatým špalíčkem. Babice byla slepá, a proto si muž dodal odvahy, opatrně přistoupil k mlýnku a sebral trochu zlata, které namlela.

Obryně ho neviděla ani neslyšela, ale přesto cítila, že se děje něco nekalého, a zabručela: „Bud' tu myši chodějí, nebo kradou zloději, anebo se na bábu něco chystá.“

Muž od ní se zlatem v ruce poodstoupil, sebral dítěti zlatý špalíček a udeřil ho do hlavy, takže začalo žalostně plakat. Když to obryně uslyšela, vytušila zradu, vyskočila a šmátrala po celé jeskyni, ale nikoho nenašla. Muž už totiž dávno z jeskyně utekl, nasedl na koně a s ukradeným zlatem tryskem vyrazil k domovu.

Obryně hřmotným hlasem zavolala sousedku, vylíčila jí své trápení a požádala ji, ať jí pomůže zloděje chytit. Druhá obryně neváhala a vyrazila za ním. Přeskočila jezero tak rázně, že v kamení na obou březích jsou dodnes vidět otisky jejích nohou. Říká se jim Trollí stopy. Muž měl náskok, takže ho od obryně dělila velká vzdálenost, ale než dorazil k mokřině Vølismýri, obluda ho už téměř dostihla a podařilo se jí popadnout jeho koně za ohon. Pevně ho držela a bránila koni v pohybu. Muž však zvíře tak silně pobízel, že přece jen poskočilo vpřed.

pověsti

Vtom se ohon utrhhl, neboť obryně se zapřela nohama a pevně ho držela. Kůň upadl a muže to vymrštilo ze sedla; v tu chvíli zahlédl kostel a byl zachráněn. Obryně už nad ním neměla žádnou moc a musela se vrátit zpět. Nad Trollí jámou je dodnes slyšet, jak stará slepá obryně mele v hluboké jeskyni zlato.

U jezera Fjallavatn na ostrově Vágar bydlely dvě obryně, jedna u rokle Tormansgjógv a druhá na opačné straně jezera, V horách, jak se říká této části pastvin. Jedna z nich byla chromá. Jednou pověsila svůj červený plášť na skalisko, aby na slunci uschl. Zrovna kolem projížděl muž z osady Sandavágur, sebral plášť a tryskem s ním ujížděl pryč. Babice muže s ukradeným pláštěm zahlédla, ale protože byla chromá, nedokázala ho sama pronásledovat. Zavolala tedy na obryni z druhého břehu jezera: „Pomoc, sestro! Pospěš si! Pospěš si, poběž!“

Obryně za mužem vyrazila, jak nejrýchleji uměla, ale on jí klusem ujížděl. Tak to pokračovalo, dokud nedojel na svah Vatnsbrekka; to už byli on i kobyla unavení. Po svahu teče řeka, z níž se oba napili, a muž prohlásil: „To je naše spása.“ Od té doby se té řece říká Spásná řeka.

Obryně muže stále pronásledovala a byla čím dál blíže. Než přešel svah, dostala se k němu tak blízko, že mu dokázala vytrhnout plášť z ruky. Plášť se roztrhl a muži zůstal v ruce jeden rukáv. V tu chvíli však zahlédl kostel v osadě Miðvágur a obryně musela utéct.

Rukáv pláště byl tak velký, že když ho rozstříhali, vystačil na oltářní přehozy do všech čtyř kostelů na ostrově Vágar.

WEB: www.volny.cz/sihasapa
vyslo: 9. 3. 2022

Ilustrace: Testárka fotky: Canon S120
e-mail: sihasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael

385

SIHÁČEK

březen 2022

CO SE STALO

Jak to zvládáme

16. 2. — bylo, na únor teplo, teploměr ukazoval 12 °C. Schůzku jsme začali venku a zakončili v klubovně.

Sešli jsme se opět jen v komorním počtu. Už při příchodu mohli všímavější spatřit dva kruhy z lan spojené dřevěným kůlem. Vikingové se po konci zimy vždy vydají na výpravy, aby získali potřebné zboží a přežili následující zimu. Před cestou však musí zjistit, kdo může na loď, a kdo by byl neužitečnou zátěží...

Začali jsme »přetlačováním tyčíc«, jako prvním úkolem do dlouhodobé hry. Venku jsme hráli ještě »Získej čepici!« a Vrat' se zpět«, nečekali byste, jak těžké je se zavázaným očima vrátit se po deseti krocích a dvou otočkách zpět na místo startu.

V klubovně jsme pokračovali v šifrách, tentokrát jsme sbírali kartičky, podle kterých musel ten, kdo ji vzal, říci správné pomocné slovo. Na závěr jsme si ještě zahráli »lodního démona«

Na konci jsme rozdali opravený »plán akcí na 1. pololetí 2022 « a »nové číslo« oddílového časopisu. Rozdali jsme taky šušně za bodování v lednu.

23. 2. — pokračovalo teplejší počasí, hlavně díky slunci. Schůzku jsme začali venku a závěr jsme měli v klubovně.

Nejprve jsme si vyslechli úvod do dalšího pokračování dlouhodobé hry a pak se vydali ven. Tady byl připravený »prak a hadráky« (jako kameny). Každý se potom snažil vystřelit tak, aby „koule“ doputovala co nejdál.

Ještě stále venku jsme si pak ve dvojicích »přihrávali hadráky«, po oboustranném chyzení se dvojice o krok vzdálila — pořadí bylo podle toho, jak daleko se od sebe dostali.

Pokračovali jsme ještě venku, zahráli jsme si »vrat' se včas« Pak jsme se přesunuli do klubovny, a pokračovali jsme v šifrách. Pro dnešek byla připravena zpráva v tabulkové šifře velký-polský-klíč. Na tabulích byla nakreslena tabulka, to pro ty, kteří neměli oddílové krabičky. Nejlepší byli Kája, pak Paťa a třetí Matěj.

Jako poslední jsme si zahráli »citrón«, řekli si, že příští týden během jarních prázdnin pro Ostravu schůzka nebude, rozdali Siháčky těm co minule nebyli a vydali se k domovům.

viking Vike a jeho sestra Ida

9. února jsme se seznámili s vikingskými sourozenci, kteří žijí na dalekém severu ve vesnici v oblasti Flak. Vikingové ve Flaku jsou velmi bojovní a nenechají si jen tak něco líbit. Často se vydávají na výpravy a i když jsou stateční mnohokrát se pouštějí do zápasů sice s nadšením, ale poněkud bezhlavě a tak se často stane, že upadnou do léčky.

Naši sourozenci však dávají přednost domluvě a dobrým nápadům. Ty totiž, jak už si mnohokrát ověřili přinášejí častokrát ty nejlepší výsledky.

První úkoly, které jsme plnili souvisí s přípravami na cestu. Poznáváme, co vše je potřeba udělat, než se vikingská loď vydá do jižních krajů, aby přivezla zásoby pro příští zimu...

postavičky jak jste si je vybarvili

NĚCO NA BEDNU...

Zdravím ohýbače mozkových závitů. Minulé řešení poslali opět jen někteří. Pro dnešní číslo je pro vás připravena další z klasických šifer. Vyluštěte, a odpovězte na uvedené otázky.

1/5 3/4; 4/2; 3/2; 1/1; 3/1; 3/1; 4/2; 3/1; 3/2 3/4; 4/2
3/3; 5/4; 5/5; 5/1; 4/4; 5/1 3/1; 4/2; 3/4; 4/4 1/5
1/4; 5/3; 1/5; 5/1; 3/4; 4/4; 5/1; 3/1; 3/2 5/5

1/2; 1/1; 5/1; 2/4; 3/4; 1/3; 4/5; 3/1; 3/2
5/3; 3/4; 4/4; 2/4; 5/3; 1/5; 5/4;

5/3 1/3; 4/4; 5/1; 2/4; 5/3; 5/4 3/1; 1/1; 3/4; 4/4

5/3; 4/1; 5/1; 1/5; 5/4 1/4; 2/4; 4/2; 3/4; 2/3; 1/1

5/3; 2/1; 2/4; 4/5; 4/3; 5/1 1/5

1/4; 5/3; 1/5; 5/1; 3/4; 4/4; 4/2 1/5

4/1; 4/3; 5/1; 3/4; 4/3; 4/2; 3/3 3/1; 4/2; 3/4; 2/3; 5/1;

1/3; 4/1; 5/1 5/3; 2/1; 2/4; 4/5; 4/3; 5/1

5/5; 4/2; 2/3; 1/1

Mimo Ch, Q

řešení pošlete na oddílovou adresu: sahasapa@centrum.cz, nebo přineste na schůzku.

Řešení z minulého čísla: » sourozenci museli poznat pravdu — co se jim stalo, jak zemřeli «

9. února — prvním úkolem, který na nás čekal bylo malování štítů. Štíty jsou pro vikingské důležité. Slouží nejen v boji jako obranný nástroj, ale také, podle své rodiny či klanu, si je vikingské různě vymalovávají a ukazují tak svou příslušnost.

Při výpravách jsou potom štíty umístěné na bocích lodí. Každý tak může poznat, které klany jsou na plavidle a odkud loď přijíždí.

16. února — druhý úkol. Vikingové se po konci zimy vždy vydají na výpravy, aby získali potřebné zásoby i zboží a přežili následující zimu.

Tady na severu je zima totiž vždy náročná. Před cestou se konají ve vikingských vesnicích zápelení. Cílem je zjistit, jak se kdo připravuje, kdo může na loď a bude platným členem posádky, a kdo by byl jen neúčinnou zátěží...

23. února — třetí úkol. Dříve než se Vikingové vydají na výpravu je potřeba aby udělali v osadě vše potřebné.

Táta Halvar je ve Flaku náčelníkem, je to největší bojovník a nejlepší vrhač oštěpů. Máma Ylva si ho často dobírá, protože Halvar je skutečně dobrý náčelník a dobrý bojovník, ale, jako většina severanů, se často pustí do úkolu bezhlavě, byť s plným nasazením. Při jedné z výměn názorů Ylva připomněla to co mu už několikrát za poslední zimu připomínala:

„Halvare, slíbil jsi, že než se letos vydáte na výpravu, ještě před jarním setím odneseš ty dvě hromady kamenů, co jsme vytáhli z háje pod kopcem abychom ho mohli zorat. Jsi přece silný chlap.“ A aby ho trochu poškádlila přidala, „Vike a Ida nám dělají čest. Jsou to chytré děti, chytřejší nenajdeš. Vždycky všechno vyřeší líp než ty. Vsad' se! Myslím, že Vike a Ida s tím budou hotovi dříve než ty, a ani se při tom ani z poloviny nenadřou. Vsadím se o náhrdelník,“ řekla Ylva.

„A já o dva,“ Halvar na to. Rád se sázel, napadlo ho, že děti by mohli něco vymyslet, ale věřil, že jeho síla bude mít navrch...

Vika a Idu však napadlo střílet kameny pomocí praku, nenaběhali se, neunavili, a s prací byli hotovi rychleji než táta Halvar, i když jenom o fous.

Oddílová cena za rok 2022

únorovou cenu získala Kája

		ÚNOR								BODOVÁNÍ	
pořadí	jméno	2.2.	s382	PriP	9.2.	16.2.	s383	23.2.	květen	celk	
1.	Kája	9	-	8	9	9	-	9	10	54	
2.	Matěj	4	-	8	6	7	-	7	-	32	
3.	Seba	5	-	9	8	6	3	-	-	31	
4.	Maťo	7	-	6	9	-	-	6	-	28	
5.	Kája ml	-	1	4	10	-	-	-	8	23	
6.	Ríša	8	-	7	-	-	-	4	-	19	
7.	Viki	-	-	6	7	-	-	5	-	18	
8.	Paťa	6	-	4	-	-	-	8	-	18	
9.	Tete	-	-	4	-	8	-	-	-	12	
10.	Patrik	-	-	1	4	-	-	7	-	12	
11.	Patrik xx	-	-	-	-	-	-	10	-	10	
12.	Danka	-	-	5	-	-	-	4	-	9	
13.	Veverka	-	-	6	-	-	-	-	-	6	
14.	Maty	-	-	5	-	-	-	-	-	5	